

Oral History Kosovo

IZVOD IZ INTERVJUA

[Dug intervju usmene istorije sa pripovedačicom je vođen 22. maja 2021. u Prištini. Na zahtev pripovedačice za anonimnost, uklonili smo identitet.]

Intervjuerka: Čime su se tvoji roditelji bavili?

Sagovornica: Bogami, tata je radio u “Ramizu Sadikuu”, ali se povredio na radnom mestu.

Intervjuerka: A šta je radio u “Ramiz Sadiku”?

Sagovornica: Radio je u nekom preduzeću, nosio je nešto iz jednog mesta u drugo. Pričao je o nekom gvožđu, nekom... u to vreme. U kolima je bilo jedno dete, konjska zaprega kako smo to tada zvali, i dok je hodao, konj se uplašio, a on je ušao u radnju da kupi nešto, povredio je oca u glavu

Intervjuerka: Konj.

Sagovornica: Da konj. I od tog dana moj otac je 30 godina bio invalid. Stalno je gubio svest, a ja sam njega najviše pazila, u svakoj ulici. Kad bi tata izašao iz kuće, ja sam se brinula o njemu. Bila sam mlađa, braća su išla u školu, sestre se udale. Ja sam se brinula, plašila sam se da kola ne zgaze tatu i uvek sam išla iza njega. Jer sam mislila, on je invalid na štakama, on nije znao, mogla su kola da ga zgaze. Ali hvala Bogu ništa se na ulici nije desilo. A kući...

Intervjuerka: Pričaj mi malo o tvojoj majci, kakva je žena bila?

Sagovornica: Moja majka je bila jako vredna, jako vredna, sve je održavala čistim. Bila sam najmlađa, sestre su radile kućne poslove i sve. Rekla bi mi: “Žene bi trebalo da vode računa o svojoj ličnoj higijeni, takođe o kući, tu su najpotrebnije”.

Intervjuerka: Šta si naučila od majke?

Sagovornica: Od majke (smeje se), da očistim kuću, da spremim hranu, da umesim hleb, tada smo mesili hleb u kući, pre smo pekli hleb na odžaku, i pod sačem. I kad je majka negde odlazila, morala sam da se angažujem oko oca, jer je bio bolestan. Meni je bilo malo teže, jer ne znam da li si primetila, vatra i sač i to, teže je s njima da se radi. Ali to se nije dešavalo često, retko, jer je bila jača, ali sam zbog oca morala da budem zainteresovana, da brinem o njemu.

Intervjuerka: A šta si naučila od oca?

Sagovornica: Od oca, pričao je tata: “Najviše se bavi školom, tatino. Uči školu, jer želim da postaneš doktorka” (smeje se), to je uvek voleo tata. Ali desilo se to da se moja majka razbolela, operisala je slepo crevo, i morala sma da se brinem i o majci. U jednom momentu posle, prošlo je neko vreme, do šestog razreda, dalje nisam mogla.